

rende Tidspunkt, ethvert Skridt, der kan tjene til Mistænkeliggørelse af vor Smør-eksport eller som et muligt velkomment Motiv til at berede den Vanskeligheder paa Verdensmarkedet, saa bør en fra den Side fremholdt Betænkelighed have den overvejende Vægt.

I øvrigt staar det for mig som tvivlsomt, hvorvidt Statskonsulent Harald Faber vil, saaledes som denne Sag nu foreligger, paatage sig Ansvaret for at sige god for den Ordning med Hensyn til Farvning, som er vedtaget i det andet høje Ting. Jeg fæster mig i saa Henseende ved en Udtalelse, der fremkom paa det af det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) omtalte Møde, der blev afholdt den 17. November af Mejeriforeningernes Fællesorganisation. Organisationsens Formand, Forpagter Niels Porse, udtalte der, at Statskonsulent Faber havde personlig overfor ham erklæret, at skulde Farvning tillades, maatte Udførsel af Margarine helt og aldeles forbydes, og Forpagter Niels Porse staar blandt Landbrugets Mænd ikke ene med denne Opfattelse af Statskonsulent Fabers Stilling til denne Sag.

Man vil saa imidlertid formentlig henvise mig til den Skrivelse, som Statskonsulent Faber under 9. December har tilstillet Landbrugsministeriet, og som er optrykt i Folketingsudvalgets Betænkning, og man vil sikkert der særlig henvise mig til den i Indledningen indeholdte saalydende Udtalelse — jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse denne —: „Til det andet af de til mig rettede Spørgsmaal, hvorvidt jeg vilde anse vor Smørudførsel for tilstrækkeligt betrygget, naar man samtidig med at tillade Farvning af Margarine forbyder al Udførsel af farvet Margarine, kan jeg svare et ubetinget Ja.“ Og man vil saa sige, at denne Udtalelse udelukker enhver Tvivl. Jeg vil erkende, at dette vilde være Tilfældet, hvis Statskonsulentens Skrivelse dermed havde været afsluttet; nu derimod føler jeg mig ikke overtydet om, at Tvivl er udelukket, thi man vil, ikke uden Føje, kunne hævde, at fra denne indledende, bestemt formulerede Udtalelse synes Statskonsulent Faber egentlig i den øvrige Del af sin Skrivelse at argumentere over til Kravet om, at Tilladelsen til Farvning af Margarine bør ledsages af et almindeligt Udførselsforbud. I saa Henseende maa erindres, at den nu gældende Bestemmelse i Loven af 19. April 1907 praktisk taget har virket som

et Udførselsforbud. Lad mig til Belysning heraf anføre, at i Aaret 1914 udførtes her fra Landet 100,000 kg Margarine, hvoraf de 90,000 kg gik til Sverige. I 1913 udførtes 2,000 kg, i 1912 600 kg og i 1911 9,000 kg; alle disse Smaaposter gik til Skibsproviantering eller var i nogle Tilfælde tilbageviste Indførselspartier. Som Maalestok for, hvor fuldstændig betydningsløs denne Margarineudførsel har været, skal jeg anføre, at i 1915, altsaa det sidste Aar, for hvilket der foreligger Oplysninger, var Margarinekonsumen her i Landet 55 Mill. kg eller 19 kg pr. Indbygger, og af dette Konsumkvantum var 2,3 Mill. kg indført. Vi har altsaa praktisk taget hidtil levet under et Udførselsforbud for Margarine, og under disse Omstændigheder vil det kunne forklares, om Konsulent Faber regner med, at et Udførselsforbud mod farvet Margarine i Virkeligheden er ganske ensbetydende med et Udførselsforbud mod al Margarine. Og at der i Konsulent Fabers Skrivelse kan hentes Støtte for denne Opfattelse, er ubestrideligt. Jeg anfører i saa Henseende, at Konsulent Faber gør nærmere Rede for en Henvendelse, han har foretaget til 13 engelske Smørimportfirmaer. Han nævner, at 3 af disse har udtalt Tvivl om, hvorvidt overhovedet en Margarineudførsel fra Danmark til England efter Krigen kunde tænkes at blive lønnende. Han anfører dernæst, at 4 af de andre Firmaer nærer afgjort Betænkelighed ved, at Danmark skal stige ned fra sit høje Stade som Eksportør af fineste og ægte Smørvarer og begynde at udføre Margarine til England. Der henvises i saa Henseende til Erfaringerne fra Holland. Han udtaler, at disse 4 Firmaers Betænkelighed gaar ud paa, at Danmark Renommé som Leverandør — i Modsætning til Holland — af fineste, ægte, uforsalskede Varer kunde lide Skade, om Danmark optraadte som Leverandør af Margarine, og han resumerer disse 4 Firmaers Udtalelser derhen — jeg udbeder mig atter den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse de paagældende 3 Linier: „Disse fire Firmaer raader derfor til ikke at gøre nogen Forandring i det bestaaende Forhold, eller med andre Ord de tilraader, hvis Farvning af Margarine gives fri, at samtidig Udførselen forbydes“. Her tales om Opretholdelse af de bestaaende Forhold og om at forbyde Udførsel i al Almindelighed, og denne Tankegang er fastholdt i det sidste Stykke af Statskonsulent Fabers Brev. Dette sidste Stykke omfatter